25 Νοέμβρη
ΑΠΕΡΓΙΑ

Η κατάσταση που βρίσκεται το ΕΣΥ στα μεγάλα τριτοβάθμια νοσοκομεία της μητρόπολης αλλά και στα δευτεροβάθμια των επαρχιακών πόλεων, υποτίθεται πως είναι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο γνωστή στη δημόσια σφαίρα και χιλιοειπωμένη. Εκεί βρίσκεται όμως και η παγίδα: να παγιώνεται μια εικόνα ως κάτι δεδομένο, εικόνα που μπορεί να απέχει πολύ από την πραγματικότητα την οποία **αν κανείς κοιτάξει κατάματα και συνολικά, θα έπρεπε το λιγότερο να τρομάξει.** Η υποβάθμιση του δημοσίου συστήματος υγείας αποτελεί **πάγια τακτική κάθε κυβέρνησης** της τελευταίας 25ετίας, μέσα από διάφορες προσεγγίσεις, αλλά **πάντα με κοινό γνώμονα την κερδοφορία**, κάποτε των μεγαλο-γιατρών, αργότερα των φαρμακο-εταιριών και πλέον ανοιχτά της ιδιωτικής υγείας και των μεγαλο-κλινικών. **Η επιτάχυνση της υποβάθμισης** αυτής, που πραγματοποιείται τα τελευταία έτη, αποτελεί **βίωμα των ανθρώπων που ξημεροβραδιάζονται στα τμήματα επειγόντων μαζί με τους εργαζόμενους, που τους περιθάλπουν.**

Συγκεκριμένα, **μία ειδικευόμενη γιατρός υποχρεούται σε μηνιαία βάση να πραγματοποιήσει περίπου 7 εφημερίες**, δηλαδή 24 ώρες συνεχόμενης εργασίας πολλές φορές χωρίς, ή με ελάχιστή ξεκούραση. Ενώ αν προσθέσουμε και το επόμενο πρωϊνό 8ωρο, μιλάμε για 32 ώρες συνεχόμενης εργασίας με την προϋπόθεση πάντα ότι τηρούνται τα ωράρια και εννοείται χωρίς ρεπό, όπως ορίζει ρητά η νομοθεσία, αφού **η εντατικοποίηση της εργασίας αυξάνεται λόγω των ελλείψεων σε προσωπικό.** Για τη χρονιά 2025 στο Γ.Ν.Α. «Ευαγγελισμός», όπως προκύπτει από τον αριθμό των εισαγωγών και τον αριθμό των ειδικευομένων σε κλινικές αυξημένης έντασης (Παθολογικές-Χειρουργικές), υπήρξαν πάνω από 50% περισσότερες εισαγωγές από αυτές που θα αντιστοιχούσαν για τις ειδικευόμενες της κάθε κλινικής. Η αυξημένη αυτή ένταση εργασίας, στο βαθμό που αντιμετωπίστηκε, έγινε προφανώς με **περισσότερες ώρες εργασίας και με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα των υπηρεσιών.**

Όσον αφορά τις αποδοχές της ειδικευόμενης ιατρού, αρκεί μόνο να αναφέρουμε, πως το 2009 το ωρομίσθιο ήταν στα 5,50 την ώρα, για δεκατέσσερα χρόνια ήταν στα 4,48 και σήμερα λίγο πριν το 2027, βρίσκεται ακόμα στα 5,38 ευρώ την ώρα μικτά. **Παρόμοια οικτρή κατάσταση σε επίπεδο μισθού και έντασης εργασίας επικρατεί και στο νοσηλευτικό προσωπικό**, όπου για παράδειγμα ένας νοσηλευτής πρέπει να φροντίσει για την νοσηλεία περίπου 25 νοσηλευόμενων.

Οι προσλήψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που διαφημίζει συνεχώς ο τηλε-μαϊντανός υπουργός Υγείας, ίσως αποτελούν ένα από τα **μεγαλύτερα ψέματα στην επικαιρότητα της περίθαλψης**, καθώς φροντίζει πάντα να αποκρύπτει το αρνητικό ισοζύγιο κάθε χρονιάς στο μόνιμο προσωπικό, ή βαφτίζει το επικουρικό προσωπικό ως μόνιμο. Για να ακριβολογούμε, για το έτος 2025 σύμφωνα με στοιχεία από τη «Διαύγεια», μέσα σε μόλις 7 μήνες παραιτήθηκαν 212 μόνιμοι ιατροί, συνταξιοδοτήθηκαν 152, ενώ οι νέες προσλήψεις ήταν στις 307. Είναι φυσικό επόμενο, με τους μισθούς να βρίσκονται ακόμα καθηλωμένοι στα παραπάνω ποσά, τις ώρες εργασίας που προαναφέρθηκαν και τις τραγικές συνθήκες στα νοσοκομεία της χώρας, **οι παραιτήσεις να υπερτερούν των οποιονδήποτε προσλήψεων**. Είναι φυσικό επόμενο, όποιο νοσηλευτικό ίδρυμα επισκέπτεται ο υπουργός, να έχει την αντιμετώπιση που έχει μέχρι τώρα.

Όταν όμως οι εργαζόμενες στα νοσοκομεία βρίσκονται όλα αυτά τα χρόνια στην κατάσταση που περιγράφουμε παραπάνω, αναγκαστικά αυτή **μεταφράζεται σε φτωχότερη παροχή υπηρεσιών υγείας, σε λιγότερη φροντίδα.** Αυτοί οι οποίοι είναι τελικοί αποδέκτες των παραπάνω πολιτικών επιλογών σε μισθούς και ωράρια, είναι οι χρήστες των υπηρεσιών υγείας, που αναγκάζονται να περιμένουν ολόκληρο βράδυ για να εξεταστούν στα επείγοντα, ή να περιμένουν για μέρες μέχρι να χειρουργηθούν. Δεν είναι ωστόσο λίγοι αυτοί οι οποίοι θα προτιμήσουν να δώσουν μεροκάματο δύο ημερών, για να μπορέσουν να εξεταστούν σε κάποιο ιδιωτικό ιατρείο στην καλύτερη περίπτωση, ή να δώσουν τις οικονομίες ενός έτους για ένα χειρουργείο σε κάποια ιδιωτική κλινική. Συνεπώς **η πρόσβαση στις δωρεάν και ποιοτικές υπηρεσίες υγείας μειώνεται δραματικά και μαζί με αυτή μειώνεται και η δυνατότητα μας ως εργαζόμενων, να παραμένουμε υγιείς χωρίς κόστος.**

Η συνθήκη που βιώνουν καθημερινά οι εργαζόμενοι στα δημόσια συστήματα υγείας, είναι προφανές πως **είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με αυτή που ζούνε οι χρήστες υπηρεσιών υγείας** όταν επισκέπτονται τα ιδρύματα αυτά. Το ίδιο άρρηκτα **συνδεδεμένες είναι και οι διεκδικήσεις** για ποιοτικότερες υπηρεσίες υγείας, μεγαλύτερους μισθούς για τους υγειονομικούς ανεξάρτητα ειδικότητας-επαγγέλματος, προσλήψεις, και λιγότερες ώρες εργασίας. **Η δημόσια υγεία** για εμάς δεν αποτελεί κάποιο αόριστο και δωρεάν αγαθό. **Είναι κομμάτι του έμμεσου μισθού μας**, είναι κομμάτι, που τα αφεντικά μας είναι υποχρεωμένα να καλύψουν για εμάς, άμα θέλουν να πάμε και την επόμενη μέρα για δουλειά, είναι κομμάτι που θα το υπερασπιστούμε ως ποιοτικό και δωρεάν, για να χαιρόμαστε υγιείς τις μέρες μας μακριά από την εργασία. **Αποτελεί κομμάτι το οποίο οφείλουμε να υπερασπιστούμε με κοινούς αγώνες ως εργαζόμενες και ως χρήστες υπηρεσιών μακριά από πολιτικές ηγεσίες, αυτόνομα.**